

01.01.2008 р.	2,75	4,7	5,5	4,3	4,37	2,25
01.01.2009 р.	1,75	3,9	3,7	3,6	3	1
01.01.2010 р.	0	1	1	1	1,15	0
01.01.2011 р.	1	2,15	2,3	2,6	2,9	0,75
01.01.2012 р.	1,5	2,15	2,65	3,1	3,5	1,25

Світова практика використання ПДС свідчить про їх високу ефективність на початку кризових періодів. Сертифікати можуть використовуватись у якості додаткових резервів з дохідної компонентою. З метою покриття бюджетних розривів ліквідності доцільно розглянути можливість використання даного фінансового інструменту, як альтернативного, в процесі здійснення податкової політики в Україні, що в свою чергу потребує затвердження на законодавчому рівні.

Рожок А. Д.,
*«Облік і аудит», 5 курс,
 Чернігівський державний
 технологічний університет
 Науковий керівник — к. е. н., доцент Петраков Я. В*

ПОПЕРЕДНЯ ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ ФІСКАЛЬНОЇ КОНСОЛІДАЦІЇ В УКРАЇНІ

Світова рецесія 2008—2009 років спровокувала реалізацію широкомасштабних програм фінансового стимулювання урядами більшості країн світу. На відміну від загрози рецесії, бюджетно-боргова криза набула перманентного характеру, актуалізуючи питання про пошук нових форм і методів забезпечення стійкого економічного зростання.

Україна — одна з небагатьох країн, яка в 2009 році замість фінансового стимулювання запровадила режим жорсткої економії (підтримку було надано лише фінансовому сектору з метою недопущення дефолту за міжнародними зобов'язаннями).

Деструктивні тенденції посилилися в умовах фінансово-економічної кризи, під час якої значно зріс дисбаланс між доходами та видатками держбюджету. Через небажання уряду

знижувати видатки бюджету виникла потреба у мобілізації додаткового обсягу коштів для фінансування дефіциту. Оскільки фіскальні інструменти наповнення бюджету були вичерпані, основним джерелом його покриття стали запозичення, що призвело до різкого зростання державного боргу.

При проведенні оцінки ефективності фіскальної консолідації в Україні в 2008—2012 роках варто відзначити певні її особливості:

1) двох етапний характер процедури, обумовлений хаотичною та неконтрольованою консолідацією 2008—2009 років, та жорстким прагматичним балансуванням 2010—2012 років;

2) залучення в процедуру балансування як доходів, так і витрат з більшим ефектом з боку доходів і максимальним збереженням частки соціально необхідних видатків для недопущення подальшої соціальної майнової стратифікації:

- зростання податкових надходжень було зумовлене передусім підвищенням ставок акцизних зборів, а також збільшенням нарахування штрафів за порушення податкового законодавства. Крім того, помітний внесок було зроблено Держмитслужбою, яка почала широко застосовувати непрямі методи визначення податкової бази;

- виконання державного бюджету в 2011—2012 роках за доходами і видатками справило позитивний вплив на стабілізацію системи державних фінансів через уповільнення динаміки соціальних видатків, з перенаправленням фінансових ресурсів на: а) компенсацію втрат бюджету від зниження податкового тиску на економіку; б) зростання обсягу капітальних видатків бюджету; в) збільшення доходів місцевих бюджетів за рахунок збільшення трансфертів з держбюджету; г) зниження дефіциту бюджету; д) погашення заборгованості з відшкодування ПДВ минулих періодів і виплат за ПДВ-облігаціями;

3) вплив дії країн ЄС, що також вдалися до консолідації у відповідь на сувору бюджетно-боргову кризу, що вплинуло на потоки капіталів (інвестицій), податкову конкурентоспроможність на міжнародному рівні тощо.

Незважаючи на продовження фіскальної консолідації і в 2013 році, попередні оцінки її наслідків (скорочення дефіциту бюджету в 2012 році втричі порівняно з 2009 роком) дають змогу визнати її найуспішнішою за всю історію незалежної України та однією з найкращих (з урахуванням початкових обставин та обмежень) серед країн Європи (як Західної, так і Східної).

Література

1. Молдован О. Державні фінанси України: досвід та перспективи реформ: монографія / О. О. Молдован. — К.: НІСД, 2011. — 380 с.
2. Taxation trends in the European Union — Focus on the crisis: The main impacts on EU tax systems. — Luxembourg: Publications Office of the European Union, 2011 — 38 p.
3. Перспективи економіки України в умовах глобальної макроекономічної нестабільності. Аналітична доповідь. — К.: НІСД, 2012. — 43 с.

Ромашко І.В.

«Облік і аудит», 4 курс,

Кременчуцький національний університет

імені Михайла Остроградського

Науковий керівник — старший викладач Циган Р.М.

НЕДОСКОНАЛІСТЬ МЕХАНІЗМУ ВПРОВАДЖЕННЯ ПОДАТКУ НА НЕРУХОМІСТЬ

Розвиток податкового законодавства в Україні спровокував виникнення нових податків, зборів і платежів до бюджету різних рівнів. Така активізація державної політики у сфері оподаткування у подальшому має збільшити податкові надходження до бюджету. Розширення сфери податкового навантаження торкнулося і громадян України, що не зайняті у сфері підприємницької діяльності. Водночас, існує проблема щодо нерациональності визначення бази оподаткування з метою збільшення податкових доходів держави.

Величина податкових надходжень до державного бюджету складається з сум існуючих і нововведених податків, одним з яких є податок на нерухоме майно, що буде стягуватися з 01 січня 2013 року.

З метою обґрунтування доцільності впровадження цього податку в Україні треба дослідити досвід високорозвинених держав. У різних європейських країнах введення та сплата даного податку не являється незвичним та інноваційним. У Болгарії, Литві та Німеччині законодавство визначає податок на об'єкт нерухомості залежно від вартості житла, оціненого на діючому ринку нерухомості. Ще одним критерієм, яким керуються при оподаткуванні нерухомості виступає площа та розташування нерухомого майна, це зокрема практикується у Чехії та Італії.